

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616203257
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6616203257.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcov 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Jozef Veselý, advokát, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, 2/ D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, štátny občan Slovenskej republiky a 3/ E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX/XX, B., štátny občan Slovenskej republiky, proti žalovaným 1/ E. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, štátny občan Slovenskej republiky a 2/ F. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Róbert Gombala, advokát, so sídlom Ulica P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec, o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalobu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/66/2016 – 98 zo dňa 14. mája 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/66/2016 – 98 zo dňa 14. mája 2025 v napadnutom výroku II. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobca 1/ je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“) vo veci rozhodol výrokom I., tak že konanie zastavil a výrokom II. žalobcom 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania s tým, že plnením ktoréhokoľvek zo žalobcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalobcov.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa domáhali vypratania presne špecifikovanej nehnuteľnosti. V inom konaní okresného súdu sp. zn. 4C/234/2015 sa riešila otázka určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré žalobcovia žiadali vypratať, pričom bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaní sú vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktorú žalobcovia žiadali vypratať.

3. Po právoplatnosti rozhodnutia o určení vlastníctva žalovaných k nehnuteľnostiam, ktoré žalobcovia žiadali vypratať žalobcovia vzali podanú žalobu v celom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť. Žalovaní súhlasili so zastavením konania z dôvodu späťvzatia žaloby.

4. Súd prvej inštancie z dôvodu späťvzatia žaloby v súlade s § 144, 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.

5. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP, 256 ods. 1, 2 CSP, § 262 ods. 1 a 2, § 263 ods. 1 CSP. Za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania súd zisťoval zavinenie niektorej zo strán na zastavení konania. Okresný súd zistil, že žalobcovia vzali žalobu v celom rozsahu späť bez toho, aby bolo splnené to, čoho sa petitom žaloby domáhali. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal, kto zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania a dospel k záveru,

že konanie bolo zastavené pre správanie sa žalobcov a nie pre správanie sa žalovaných, žalobcovia zavinili zastavenie konania a preto okresný súd priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania, ktoré im v konaní vznikli, v plnej výške.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v súlade s § 355 ods. 2, § 357 písm. m) CSP podal žalobca 1/ odvolanie. Odvolanie podal proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sú povinní nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania s tým, že plnením ktoréhokoľvek zo žalobcov, zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalobcov.

7. Žalobca 1/ nesúhlasil s tým, že bolo konanie zastavené pre správanie žalobcov a nie pre správanie žalovaných a mal za to, že žalovaní zavinili zastavenie konania, pretože v čase podania žaloby, t.j. 16. 03. 2016 bol nárok žalobcu 1/ nesporný, žalovaní bez právneho dôvodu užívali nehnuteľnosti, ktoré v tom čase boli vo vlastníctve žalobcov. Len na základe podania žaloby ohľadne určenia vlastníckeho práva došlo na Okresnom súde v Lučenci k rozhodnutiu medzi označenými účastníkmi o vlastníctve sporných nehnuteľností, kde súd nariadil dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania bolo rozhodnuté o tom, kto vlastní aké nehnuteľnosti (konanie na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4C/234/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/42/2024). Žaloba teda bola podaná dôvodne a len na základe neskoršieho rozhodnutia súdu bol zistený ďalší stav a po právoplatnosti týchto rozhodnutí bolo zrejmé, že sa zmenili rozhodné skutočnosti a preto žalobcovia zobrali žalobu späť, keďže došlo k zmene pomerov ohľadne vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Z týchto dôvodov žalobcovia nezapríčinili zastavenie konania, len reagovali na výsledky iného konania na súde, ktoré malo vplyv pre rozhodnutie súdu o vypratanie nehnuteľností. Žalobca 1/ teda navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia celej veci ohľadne trov konania, tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

8. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu 1/ navrhli napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uviedli, že súd prvej inštancie správne skúmal zavinenie na zastavení konania iba z procesného hľadiska. Je nepodstatné, že žalobcovia boli v čase podania žaloby vedení ako vlastníci nehnuteľností, ktorých vypratania sa domáhali. To, že v čase podania žaloby boli žalovaní vlastníkmi týchto nehnuteľností vyplýva aj z konania Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/234/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/42/2024 (ktorých účastníkmi boli žalobcovia v tomto konaní), súdy uznali vlastnícke právo žalovaných titulom vydržania. Navyše, žalobcovia sa vypratania nehnuteľností domáhali po tom čo vedeli, že žalovaní ich vlastníctvo spochybňujú, a preto ich nárok nebol v čase podania žaloby nesporný. Žaloba žalobcov o vypratanie nikdy nebola podaná dôvodne a žalobcovia od počiatku vedeli, že zápis na liste vlastníctva je sporný. Žalobcovia sami zavinili, že následne (po správnom určení vlastníctva žalovaných súdom) z dôvodu, že ich žaloba bola nedôvodná, museli procesne reagovať späťvzatím žaloby o vypratanie - inak by boli v spore neúspešní. Nedošlo k zmene pomerov ohľadne vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, žalovaní boli vždy vlastníkmi nehnuteľností, ktorých vypratania sa žalobcovia neoprávnene domáhali, a teda žaloba žalobcov o vypratanie nehnuteľností nikdy nemala šancu byť úspešná.

9. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 ods. 1 CSP po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, v rozsahu podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým rozhodol súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania je potrebné v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správne.

10. Preskúmaním veci odvolacím súdom zistil, že súd prvej inštancie konanie zastavil v súlade s § 145 ods. 1 CSP, nakoľko žalobcovia vzali žalobu v celom rozsahu späť. V konaní sa žalobcovia domáhali vypratania presne špecifikovaných nehnuteľností z dôvodu, že sa cítili byť výlučnými vlastníkmi predmetných nehnuteľností. Žalobcovia zobrali žalobu o vypratanie nehnuteľností v celom rozsahu späť a navrhli konanie zastaviť, pričom neuviedli dôvod späťvzatia žaloby, navrhli rozhodnúť tak, že súd konanie zastaví a žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Súdom prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodoval v súlade s § 256 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Odvolací súd udáva, že v prípade, ak konanie bolo zastavené, súd posudzuje otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť zastavené a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí celkovú

otázku úspechu strany sporu v konaní. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v ust. § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom vo veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne.

12. V danom prípade žalobcovia podali žalobu na vypratanie nehnuteľnosti tvrdiac, že sú výlučnými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti. Žalobu, ako uviedli v návrhu podali z dôvodu, že žalovaní podali proti nim na Okresný súd Lučenec žalobcu, ktorou sa domáhali, že žalovaní sú vlastníkami, resp. spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktorých vypratania sa žalobcovia domáhali. V konaní bolo nesporné, že konanie o určenie vlastníctva žalovaných k nehnuteľnostiam, ktorých vypratania sa domáhali žalobcovia (vedené na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 4C/234/2015 odvolacím súdom sp. zn. 17Co/42/2024) skončilo určením vlastníctva v prospech žalovaných. Následne žalobcovia vzali podanú žalobu v celom rozsahu späť. Žalobca 1/ ani nenamietal, že by žalovaní neboli v čase podania jeho žaloby o vypratanie vlastníkami predmetných nehnuteľností, žalobcovia boli evidovaný len na LV.

13. Odvolací súd udáva, že skutočnosť, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo rozhodnuté tak, že žalovaným bolo určené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, nedošlo k zmene rozhodných skutočností tak, že by toto odôvodnilo zavinenie žalovaných na späťvzatie žaloby. Nezmenili sa teda rozhodné skutočnosti, nedošlo k zmene pomerov ohľadne vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Rozhodnutím Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/234/2015 bolo vyriešené sporné právo, a to v neprospech žalobcov, ktorí následne žalobu o vypratanie zobrali späť.

14. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobcovia nezobrali žalobu späť po začatí konania na základe konania žalovaných, a teda z procesného hľadiska nezavinili žalovaní zastavenie konania. Z procesného hľadiska zastavenie konania zavinili žalobcovia, a preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne o náhrade trov konania.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie rozhodol podľa správneho ustanovenia zákona, ktoré aj správne aplikoval a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo vzťahu k odvolateľovi, žalobcovi 1/ potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaní vzhľadom na výsledok odvolacieho konania boli v plnom rozsahu v odvolacom konaní úspešní, preto im vzniklo voči odvolateľovi žalobcovi 1/ právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).